

2

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

התבטאות רה"ל

תיק מס'

מחלקה

שם תיק: תיקי היועץ המדיני - התבטאות ראש הממשלה.

מזהה פיו: א-23/5144

מזהה פרט R0002wx

כתובת: 2-111-3-1-3

תאריך הדפסה 10/11/2020

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10007

תאריך : 18.04.80

סודי

יוצא **

**

**

**

חוזם: 4,10007

אל: גנבה/178, בון/228, בטחון/511, רהמש/391

מ-: המשד, תא: 180490, זח: 1544, דח: ב, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

ואגל/א/א/ק

64898

סודי/בהול

913.14

אל: ג'נבה עבור בנצור

בון, השגריר

דע: אורי און, מקש'ח, משרד הבטחון

הנדון: דברי רזה'מ לטלויזיה הערבית. מברקנו מאתמול

בררנו במשרד רזה'מ כי הוא לא חוזר לא התכוון לשינוי כלשהוא
במדיניות הקבועה שלנו ולא מציע שיחות בילטרליות בנושאי
פירוז עם מדינות ערביות בנפרד אלא מו'מ ישיר עם כולם כפי
שהוגדר בנאומו לפני העצרת המיוחדת לפר'ן ב- 7.6.88.

מנהל פר'ן

יג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, איר, בנצור, פרנ

010

010

010

010

010

010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0

00001

010:00001

010:00001

010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0

010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0

010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0
 010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0

010:00001

010

010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0,010:00001,0

חוזם: 4,13810

אל: המשרד

יעדים: ביירס/443, קיטו/243, ברזיליה/257, קנברה/216, קופנהגן/310

בוגוטה/253, קרקס/268, קינשאסה/263, טוקיו/347, מונרוביה/170,

יאונדה/241, לימה/253, סנטיאגו/242, ברו/308, בנגקוק/419,

רהמש/551, מצב/1499

מ-: בטחון, נר: 399, תא: 230490, זח: 0911, רח: ר, סג: בל

תח: בטחון, הבר גס: בטחון

נר: 8

רגיל/בלמס

נספחות צה"ל, משלחות משרד הבטחון

דע: יועצ רוח"מ לתקשורת

ובר משרד החוץ

מעט/הסברה

מקש"ח-משהב"ט

רמ"ח קש"ח

ול"ש ומטכ"ל.

מאת: איתן הבר, לשכת שר הבטחון.

אי / 1739

אגרת רוח"מ ושהב"ט ליום הזכרון לחללי מערכות ישראל

א. להלן אגרת רוח"מ ושהב"ט ליום הזכרון לחללי מערכות ישראל תש"נ החל ביום ראשון 29 באפריל, להקראה בטקסי זכרון.

ב. לטיפולכם.

בני משפחות יקרים,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

קרוב והולך יום הזכרון לחללי המערכות ישראל ולאחריו יום העצמאות תש"נ, ושוב אנו מתייחדים עם זכר היקרים הבנים הלוחמים, שהקריבו את היקר מכל, את חייהם הצעירים, למען המדינה, למען חרות העם, אינ אחד בעמנו, שאין חלל בלבנו על בן משפחה, או חבר או מכר, שנפל באחת ממערכות ישראל, אתם, בני המשפחות, נושאים בתוככם את השכול הנורא על אב, אח, בן, בעל, שמסרו את נפשם על קידוש שלום המדינה ועצמאותה.

וגאון ובכאב נושאים אתם בלבבכם את היגון, ואני, כראש הממשלה ושר הבטחון, יכול לומר לכם מכל הלב, כי העם כולו אתכם - וכולנו יחד מרכינים ראש לזכרם האלמותי של יקירכם - יקירנו.

גם בשנת העצמאות ה-42 נפלו בנים ונגדעו חיי צעירים ממיטב הלוחמים, על הגנת המדינה, על בטחון אזרחיה.

גם בשנה זו נמשך המאבק מול הקמים לכלותנו, אנשי הטרור והרצח, וחילי צה"ל, כמו גם אנשי זרועות הבטחון האחרים, עמדו ועומדים על משמר האומה, הודפים את המתנכלים, גודעים את הזרוע המונפת לעברנו - וגם שילמו מחיר יקר מכל, מחיר חייהם של טובי הלוחמים.

לדאבונ הלב, מולות נקנית בדם, ועצמאות מושגת ונשמרת בנתיב ארוך של לחימה ומאבק מול אויב שטרם השלימ עם קיומנו. בנתיב ומים זה ניצבת דמותו של כל אחד מהבנים היקרים, לוחמי ישראל, שבקרבתם העילאי איפשרו לנו להגיע הלום, לבסס את קיומנו, להציל ולקדם את העם היהודי בארצו - מולדתו.

הנופלים במערכות ישראל ובמילוי תפקידם ציוו לנו החיים הורו לנו את הדרך האחת, והיא - לנוע קדימה, להמשיך בביסוסה של המדינה, לחתור לשלום תוך שמירת האינטרסים הקיומיים שלנו, לקלוט את גלי העליה, לחזק את הכלכלה ולבנות חברה יהודית מתקדמת ויוצרת. אשרי אומה שבנים כאלה לה, אשרי אומה, שיכולה להתגאות ביקריה הנופלים להצדיע לקרבנם, ולחבק בחום ובאהבה את קרוביהם עטופי היגון והלומי הצער.

יודעים אנו כי השנים החולפות אינן מקהות את הכאב, להורים השכולים, לאלמנה, ליתומים, הוא חד כבראשונה - חייהם לא שבו ולא ישובו לעולם להיות מה שהיו לפני האסון. ואולם וומה שהעידוד לכם, בני המשפחות בא מתוך תחושה, שהיא אמת לאמיתה נ"י אינכם בודדים ביגון.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כאבכם הוא כאב האומה כולה, קרבנכם לא יישכח. ננצור את זכרם של יקירכם הגיבורים לעדי עו.

בהוקרה ובאהבה

יצחק שמיר

ראש הממשלה ושר הבטחון.

יכ

תפ: שהח, סשהח, דהמ, מנכל, ממנכל, רביב, מעט, הסברה

ר"ה
[א/א/א]

סימוכין 2-460-7

דברי ראש הממשלה בפני המשלחת מבליגיה
ומן הפרלמנט האירופי
ירושלים, 9/5/91

אדוני היו"ר, שרים, חברי פרלמנט
אורחים נכבדים,

אפתח בברכת ברוכים הבאים לירושלים ולמדינת ישראל. אני מברך על היוזמה להבאת
משלחת נכבדה כזאת לישראל. אין תחליף טוב למגע ישיר ולחילופי דברים בין ידידים
שיש הרבה מן המשותף ביניהם.

אנחנו מרגישים את עצמנו במידה רבה כחלק מאירופה. חלק ניכר מאוכלוסייתה של ישראל
מקורו באירופה ותולדות עמנו קשורים בעבותות רבים עם ההיסטוריה של יבשת אירופה
ועמיה. גם היום חלק גדול מקשרי הכלכלה, הסחר, התרבות, והתיירות שלנו מכוונים
לאירופה ועוד הדרך נטויה והפוטנציאל גדול להרחבתם והעמקתם של קשרים אלה. ואולי
יותר מכל, זיקתנו לאירופה נובעת מתפיסת עולמנו ואורח החיים הדמוקרטיים שבלעדיהם
אין לנו קיום. יום יום אנו נזכרים בעובדה שאנו הדמוקרטיה היחידה בחלק זה של
העולם. זו תופעה כואבת ומצערת משום שאין בלבנו ספק שאילו היתה יותר דמוקרטיה
במזרח-התיכון, היה גם יותר שלום ויותר יציבות, פחות טרור ופחות מלחמות. קולעת
מאד השאלה שמישהו הציג בנושא זה: מתי קרה ששתי מדינות דמוקרטיות פתרו סכסוך
ביניהן באמצעות מלחמה?

גבירותי ורבותי,

שני נושאים מרכזיים נמצאים בראש סדר היום של מדינת ישראל היום. הראשון הוא עלייתם וקליטתם של מאות אלפי יהודים מבריה"מ. השני הוא השגת השלום עם שכנינו.

פתיחת שעריה של בריה"מ ליציאתם של היהודים וחזרתם למולדתם העתיקה היא מאורע הסטורי ממדרגה ראשונה. לאחר שבעים שנות ניתוק מעמם, ומתרבותם ומדתם, היהודים מבריה"מ עוברים כאן תהליך של שנוי קיצוני מעולם מושגים אחד לעולם השונה ממנו תכלית שנוי. הדאגה הראשונה שלנו נתונה כמובן לצרכיהם החומריים של הבאים אלינו - לקורת גג ולפרנסה. אנו מגייסים לשם כך את כל הפוטנציאל שלנו - התקציבי, האנושי, הכלכלי והטכנולוגי. ברור, עם זאת, שלא נוכל לשאת בנטל הזה לבדנו. יהיה המחיר אשר יהיה, לעולם לא נמנע או נעכב את כניסתו של יהודי לארץ הזאת, כי יסוד הקיום שלנו כמדינה, ה- *raison d'être* לעצם הקמתה הוא היותה ביתו הלאומי של כל יהודי החפץ בכך.

קליטתם המוצלחת של העולים היא גם משימה הומנית, ויש ידידים ברחבי העולם שהביעו נכונות לעזור. אנו מקווים שהקהיליה האירופית גם היא תושיט לנו יד ותסייע לנו, ביחוד בתחום של יצירת מקומות עבודה לעולים. אנו מנהלים משא ומתן עם נציבות הקהיליה ועם ראשיה כדי לשפר ולעדכן את הסכם ההתקשרות שלנו עם השוק האירופי. סיום מהיר וחיובי של המו"מ הזה יתרום לחזקת כלכלתנו וכמובן שיגביר גם את יכולתנו לספק תעסוקה לאלפים המצפים לה ולאלפים הרבים שעוד יגיעו לחופינו בשנים הקרובות מבריה"מ ומאתיופיה.

אורחים יקרים,

ככל שתהיה ישראל יציבה בכלכלתה וחזקה ביכולתה להגן על עצמה, יגדלו הסכויים להשגת יותר שלום ויציבות ביחסים שבין ישראל ומדינות ערב. אני מתכוון בפירוש למישור הערבי-ישראלי ולא דוקא למישור האזורי בכללותו. זאת משום שצריך לחשוף את המיתוס שאילמלא הסכסוך הזה, המז"ת היה הופך לאי של שקט ויציבות. אם היה צורך להוכיח שקביעה זו אין לה בסיס באה מלחמת המפרץ והבליטה את הדבר בצורה הדרמטית והברורה ביותר.

אני מקווה שעל רקע האירועים במפרץ הפרסי ובמז"ת בשנה האחרונה, יש בקרב ידידינו באירופה יותר הבנה לנסיבות ולמציאות שבה ישראל קיימת ופועלת. בגלל אופי המשטרים ומורכבות היחסים הבין-ערביים, המז"ת סובל מחוסר יציבות כרונית, מרבוי תופעות של אלימות וטרור, מחוסר אמינות במערכת היחסים הבינלאומית ומריכוז עצום של אמצעי לחימה מכל הסוגים. כל זה הוא חלק מן המציאות באזור, גם אילמלא היה הסכסוך הערבי-ישראלי וגם אם לא היתה קיימת ישראל באזור. בבירות אירופה מדברים על עולם ערבי ואחדות ערבית, אך כאן באזור, הכל יודעים שאלה מטבעות לשון הנחוצות לצורך תשלום מס-שפתיים, ואין מאחוריהם הרבה תוכן ממשי.

בתוך המערבולת המורכבת והתוססת הזאת, ישראל משתדלת להתקיים, להתפתח, להגשים את יעדיה הלאומיים, לחדש את מורשתה העתיקה ולהתגונן בפני שכנים הממשיכים להתנכל לה, לבודד אותה, להטיל עליה חרם כלכלי, לסייע לארגוני טרור לפגוע באזרחיה ולהאשימה בכל החטאים שהשכל האנושי מסוגל להמציא.

גם אם ישמע הדבר נאיבי או בלתי מציאותי, אנחנו מאמינים ששלוש הוא יעד שצריך לחתור להשגתו ללא הרף ואנחנו מסרבים להאמין ששכנינו ימשיכו לדחות את קיומנו וללחום בנו ללא קץ. אך חתירה לשלוש המתעלמת מן המציאות באזור, על כל מרכיביה, לא רק שתהיה לוקה בנאיביות, אלא שהיא גם תוביל לכוון ההפוך ממה שכולנו חפצים בו.

ידידים יקרים,

אחד מלקחי ההיסטוריה הכללית וגם של אזורנו זה, הוא שכאשר שתי מדינות נתונות בסכסוך, וכאשר שתיהן חפצות בפתרון, ושתיהן רוצות לחיות לאחר-מכן בשלוש ובדו-קיום ביניהן, הדרך העדיפה בהרבה להשגת המטרות הללו היא של מו"מ ישיר, ודו-צדדי. במקרה שלנו, כאשר מדינות ערב ניסו כל השנים להתחמק ממו"מ ישיר וניסו לכפות עלינו הסדרים באמצעות גורמים בינלאומיים שונים, יש חשיבות מיוחדת לדרך של דיאלוג. כל גורם אובייקטיבי יסכים עמנו שאף מדינה לא תסכים לוותר על זכותה הריבונית לנהל מו"מ בדיאלוג דו-צדדי החופשי מהתערבות ומלחצים מבחוץ כאשר מדובר בנושאים חיוניים לקיומה ולעתידה. מכאן נובעת התנגדותנו לרעיונות השונים שהועלו בדבר כנוס ועידה בינלאומית, שהאו"ם יהיה מעורב בה, ושתפעיל את השפעתה ולחציה על המו"מ. הפורומים הללו, עם כל הכבוד, יהיו מהדורה דומה לאו"ם שבו ספגנו עלבונות וגינויים חסרי כל הצדקה במשך השנים, ולא מקום שבו ניתן לקדם את השלוש.

לכן אנו מצפים מידידינו באירופה ומכל מי שבאמת רוצה לעזור לעמי המז"ת להגיע לשלוש, שיאמרו לממשלות הערביות בצורה הברורה ביותר: אם אכן הגעתם למסקנה שהגיע

הזמן לשים קץ למצב המלחמה עם ישראל ולהגיע להסדר הסכסוך ולדו-קיום עמה, שבו עם נציגיה ליד שולחן המו"מ, עד אשר תגיעו להסכם. אנחנו האירופים נעזור לכם במימוש ההסכמים, נסייע לפרוייקטים אזוריים משותפים שיחזקו את השלום, ונסייע בחסול מחנות פליטים.

אני מקווה שברור לכם מדברי, שהסתייגותנו משיתופה של גורמים בינלאומיים שונים במעמד שצריך לאפשר פתיחתו של המו"מ הישיר נובעת אך ורק מכמיהתנו לשלום ומרצוננו להבטיח שהפעם ינתן סכוי להשגת השלום הנכסף.

מעבר לשכנינו המידיים שעמם יש לנו נושאים רבים ומורכבים לדיון, יש מעגל חיצוני של ארצות ערביות הממשיכות לקיים עמנו מצב מלחמה. הן מושיטות סיוע כספי ומדיני לארגוני טרור שונים, כולל החמאס הפונדמנטליסטי, הן מפעילות עלינו חרם כלכלי הן מממנות עסקות הנשק של המדינות הגובלות עמנו והן פועלות נגדנו בבירות העולם בכל דרך אפשרית. קיווינו שמלחמת המפרץ ולקחיה יתרמו לשנוי בעויינות חסרת הפשרות של מדינות המפרץ הפרסי. לצערי, לא התגשמו תקוות אלה והמצב העגום הזה נמשך כפי שהיה בעבר.

ידידים יקרים,

עם ישראל הוא עם עתיק, עשיר בהיסטוריה, רווי בנסיון, בחלקו טרגי, ובחלקו מזהיר ומרומם את הרוח. בזכות ההיסטוריה והאמונה בעתיד טוב יותר, העם הזה היה מסוגל לגייס את משאבי הרוח וכוח הרצון לבנות מחדש את מולדתו, להתחבר שוב לשורשיו

ולחשיט לבניו הפזורים ברחבי תבל תקווה לעתיד שיש בו הגשמה, שיש בו ספוק, שיש
בו התגשמות חלומות של דורות ויש בו צפיה להשכנת דו-קיום, הרמוניה ושלוש. אנחנו
בדרך לאותם יעדים ולא נסטה מן הדרך ולא נהסס ונירתע עד אשר נגיע להגשמתם
המלאה.

משרד החוץ

מחלקת ההסברה

בתיאור
הה

י"ב תמוז תש"ן
5 ביולי 1990

אל : ה נ צ י ג ו י ו ת

דברי רהמ' יצחק שמיר
בעת הצגת הממשלה בפני הכנסת
12 ביוני 1990

לוט, בתרגום לאנגלית, נאום ראש הממשלה יצחק שמיר

בכנסת בעת הצגת הממשלה החדשה. (12.6.1990)

161/6.7.90/2.04.18 (1.10.034)

**Prime Minister Yitzhak Shamir's Address in the Knesset
on the Formation of the Government**

June 12, 1990

Mr. Speaker, Esteemed Knesset:

On Friday, Nisan 15, 5750, June 8, 1990, I informed the President, in accordance with Paragraph 13 (B) of the Basic Law: The Government, that I had succeeded in forming a Government. In accordance with this, it is my honor to present the Government to the Knesset and to request its confidence.

Esteemed Knesset:

One of the manifestations of the strength of our democracy is the basic rule that what the majority decides obligates the entire public. Hence is derived the assumption that a government that enjoys the support of a relatively small majority of Knesset members is exactly as valid as one that enjoys a large majority. In the history of the State there have been governments with small majorities that functioned efficiently and reliably and there have been governments with large majorities whose performance was overshadowed and impeded by crisis.

The Government I now present before you represents the majority of the people and unifies within it many forces endowed with ability, experience, and accomplishments in many areas. Most of its members served in previous governments or in responsible governmental positions. It embraces all the national forces that have fought and worked for the Land of Israel and for the settlement of the Land of Israel in all its

areas. It represents the traditional, religious, and ultra-Orthodox public in all their variations, alongside a broad public of residents of cities and development towns, and of old and new agricultural and pioneering settlements. I believe it correct to say that the concept that the Land of Israel is a value, and not merely a piece of land, unifies all the constituent elements of the Government. I know that all its members are prepared to assume the task of managing the affairs of the State and serving the public at a time of many problems and challenges.

The basic guidelines of the government, which were placed on the table of the Knesset, reflect the aims and policies of the National Government.

The National Unity Government, which preceded the Government that I present before you today, lasted for about fifteen months. When I presented it to the Knesset, on Tevet 14, 5749 (December 22, 1988), I insisted that a national unity government was the need of the hour. I explained that the challenges that the State of Israel must face in the coming years require the cooperation of all forces that want to and can lend their efforts to the national tasks.

I doubt if there was anyone who fought and argued for a national unity government more than I. Time after time I advocated the establishment of such a government, and I struggled for it with my party colleagues. We yielded on party positions and advantages, we accepted no little criticism — all for the sake of that unity which I believed to be critical for the people and the State at this time. Unity is not a

mechanical matter. Unity requires taking a unified stand vis-a-vis the outside world, at least in matters that are basic and vital to the state. This approach was not taken, to my regret, by some of our partners in the Government.

The growing accumulation of obstacles and problems impeded the outgoing Government's ability to function. Speaking with two voices instead of one clear voice, the frustration of Government policy by members of the Government, continual undermining of the Government in order to bring it down and replace it with a different one — all these turned the National Unity Government into a body whose disadvantages often overshadowed its benefits. Everyone who has the well-being of the State in mind, and, with it, the assurance of its ability to cope auspiciously with the problems and challenges it faces, grieves over what occurred, over the difficult crisis that was caused, and over the damage done to the image of the Government and the state.

Personally, I neither rue nor regret the efforts that I invested, together with my colleagues, for the Unity Government. I continue to believe that we need unity -- true, maximum unity. But I saw no place for the inclusion within the Government of those parties that had caused the failure of the National Unity Government.

I wish to devote a few words to the public and legislative activity toward change in the system of government in Israel. I do not think the system of government we have now is the embodiment of perfection and is suitable for us in all respects. Therefore, I do not object in principle to changes,

if the majority of those elected by the people deem them appropriate. I am only concerned that, in the great fervor for change and the great opposition to the existing system, against the background of the political crisis that occurred in the last few months, things will be done hastily, the good will be thrown out with the bad, and we will find ourselves trapped in a system that is different but not necessarily better than the existing one. Every system of government in the world has advantages and disadvantages. All such systems are implemented by human beings subject to pressures, temptations, and human weaknesses. Even the best system can stagnate and be exposed to exploitation for malicious purposes and to crises. Hence the need for common sense and for great consideration of the fact that Israel's conditions of life in this generation are unique in many senses, and that the system of government appropriate for Israel must be adjusted to these conditions.

Jewish Immigration

At the top of the agenda of the Government and the State are immigration and absorption. The State of Israel was established and exists for the sake of the entire Jewish people. It is the national home of the Jewish people, and every Jew everywhere can and should find his place in it and live in it as a Jew. This being our goal, we are filled with excitement and joy of action as we observe the waves of immigrants reaching our land. An entire limb of the body of the Jewish people has been reattached after seventy years'

detachment. Jews so distanced from their roots as not to know the meaning of Judaism and Israel, Jews who were not circumcised and did not know what the Jewish holidays were, are coming to us and rediscovering their Jewish identity and heritage. The statement of the prophet Samuel is coming true before our eyes: "The Eternal One of Israel will not lie." For even though the body of a Jew was distanced, wounded, and tortured, its Jewish spark was not extinguished. The day has come that the spark has been reignited and joined with its origins in the ancestral homeland. No one will cease to sing this refrain. We shall absorb every immigrant with all our abilities. The Israeli public at large deserves full praise and esteem for the understanding and spirit of generosity it has shown in order to assist the immigrant and alleviate all aspects of his absorption. I call upon the citizens of Israel to increase their involvement for the sake of this wonderful and lofty goal. The phenomenon of tens of thousands of Jews returning to their land has aroused our enemies that surround us. I say "our enemies" explicitly, because anyone who rises up against the immigration of Jews to the Land of Israel is hostile to the Jewish people and works against the Jewish State. Today it is clear, beyond any shadow of doubt, that the matter of settling immigrants in the Judea-Samaria and Gaza regions — and we stated and again state that we have no policy of directing immigrants specifically to these areas — was a transparent and expedient excuse. The true aim of the outcry that has arisen is to prevent the coming of Jews to Israel.

We repeatedly assert in the ears of statesmen and leaders throughout the world: the Arabs' animosity toward the very existence of the State of Israel has not yet subsided, to our regret, and the malicious intent to put an end to its existence has not yet ceased. We have stated and restated that neither what they call the "occupied territories," nor what they call "settlements," nor the libel about human rights violations, is the cause of the effort against us. Neither is the question of the status and the political future of the Arabs living in Judea-Samaria and Gaza the true problem; it is not the obstacle to peace between Israel and the Arabs. All these problems could be solved if there were a true desire for peace and coexistence with the State of Israel. The Camp David accords and the Israeli government's Peace Initiative include good proposals for this. The problem is the Arab states' rejection of the very existence of Israel. They, and only they, can overcome this obstacle, since everyone knows that the State of Israel and all its inhabitants have always yearned for peace as for air to breathe. Anyone who claims otherwise is propagating a groundless libel.

The unprecedented pressure campaign that the Arab states are carrying out against the immigration of Jews is decisive proof that their policy has not yet changed. We can only grieve over the fact that Egypt, which has made peace with us, a peace which we are striving to develop, has joined this campaign and has given its support to the decisions of the Arab summit in Baghdad on this and other subjects.

Immigrant Absorption and the Economy

When I presented the National Unity Government on October 20, 1986, I said, among other things: "Economic growth means, first of all, creation of the conditions that will make it possible for us to fulfill the Zionist goals of the state, aliya first among them. This means we must concentrate on those changes that will make it possible for new immigrants to live and to earn a living in the country.... The challenge is the creation of an economic system that will facilitate the creation of jobs suited to people whose professional skills make them sought-after throughout the world.

At that time, almost four years ago, Jewish immigration to Israel was a hope, for the realization of which one had to prepare and anticipate. Today, it is a fact, the dimensions of which exceed all estimates. Unlike other countries, Israel will never impose quotas as a means of easing the absorption process. We shall be able to deal with the waves of immigration only if we are willing to break conventions and institute changes, even if they interfere with one interest group or another. Above all, the absorption of mass immigration is essentially an economic task of the highest order. The two major tasks in immigrant absorption are providing a home for every family and jobs for its breadwinners. The government will spare no effort to achieve both.

A healthy national economy, which ensures prosperity for its citizens at home and is able to compete with outside

forces, is also the principal guarantee of social justice, maximum security, and a respected international position.

The Israeli economy itself needs to be put in order. The tremendous changes in the world and the massive Jewish immigration from the Soviet Union present us with additional challenges. For all these, a great effort by all of us, and especially by the new Government, will be needed.

The economy can and must grow quickly. It can be assisted by domestic resources and foreign investments only on condition that we assure its stability for years to come and reduce government intervention.

The government will work to reduce bureaucratic intervention in the economy. The government's economic activities should be navigated by means of the laws of the State, regulations adopted by the Knesset, and macro-economic imperatives. The efficiency of the economy will be ensured by free, real competition within the country and outside it. This will also ensure appropriate remuneration to the inhabitants who are partners in this effort.

The government will make an effort to sell its business assets and to use these and additional resources to help new and promising economic efforts. The government, for its part, will initiate processes for assuring employment to veteran citizens and new immigrants alike, as well as for assuring housing, particularly for demobilized soldiers and young couples, and, of course, for new immigrants.

Together with the absorption of immigrants, the government will take care of the weak classes and will provide

them with orderly and dignified assistance. Human resources and social services, including education, health, and local government, will be administered according to clear and fair laws, regulations, and rules. The government will do everything it can to diminish the scale of unemployment.

Only a few years ago, Israel experienced hyper-inflation. Although inflation has been largely eradicated, its embers still glow — and we are duty-bound to remain vigilant. Unfortunately, despite the continued recession and severe unemployment, our inflation is still much higher than that prevailing in the developed countries that are our target markets.

This situation interferes with our ability to increase exports and international trade, which are vital to the assurance of economic growth. Therefore, it must be fought — and we will indeed fight it.

Even though the tax burden is relatively heavy, the State revenues do not suffice to meet the needs of its budget. We shall therefore have to adjust our budget expenditure priorities in terms of minimum outlays for maximum results.

The Peace Process

The government is committed to peace and to the advancement of the peace process, the purpose of which is true peace between Israel and its neighbors. Our striving for peace and our belief in the intrinsic blessing of peace originates neither in military weakness nor in concern about political pressures. We have extended, still extend, and will continue

to extend our hands to our Arab neighbors. We shall be forthcoming toward anyone who truly wants to live with us in peace. We shall work actively for this.

The history of wars and peace agreements shows clearly that there is no substitute for direct talks for the sake of terminating war, ending a state of war, and attaining peace between peoples and states. The first and only peace that has been attained with an Arab neighbor thus far could not have been effectuated without direct negotiations. Therefore, we repeat our call for direct negotiations with each of the Arab countries toward the conclusion of contractual and durable peace. Our call for direct negotiations is not a proclamation meant to discharge a duty. It is a true and sincere appeal to our neighbors to abandon hostility and warfare and come to the negotiating table. Thus their willingness to make peace will be tested. We completely reject the idea of an international conference, for this is a means of coercion rather than of agreement. Therefore, we shall attend no such conference under any circumstances.

The Government of Israel has an international commitment to a framework that paves the way to a peace arrangement. This framework is the Camp David Accords, in accordance with which the Peace Treaty with Egypt was concluded and according to which the Israel Government's Peace Initiative of Iyyar 9, 5749 (May 14, 1989) was phrased. Both the Accords and the Peace Initiative have come under criticism. We have never thought that they were ideal agreements. They were the result of compromises between different positions. But if we insist

on upholding their full contents and their spirit, permitting neither their emasculation nor their selective enforcement, it seems to me that they contain sufficient guarantees for the interests of the State of Israel and for peace in the Middle East. We shall continue, in concert with the United States Government and with willing Arab agencies, to work for an arrangement by which the peace process may progress.

It is impossible to progress toward a settlement and to promote the status of the Arabs of Judea-Samaria and Gaza at a time when all the Arab countries, except for Egypt, maintain relations of enmity with us, subject us to an economic embargo, wage brutal incitement and political warfare against us, aid terror activities against us, and fight against Jewish immigration. The recent Arab summit conference in Baghdad cast the Arab countries' stance on Israel into an even more extreme mold and revealed, blatantly and explicitly, uncompromising hostility toward the State of Israel. We shall neither accede to nor accept the misrepresentation of the conflict as a matter of the Israeli-Palestinian equation alone, concealing the truly dangerous component of the Arab countries with their resources and their armies. It would be an act of madness on our part to agree to any concession in an area that constitutes Israel's "soft underbelly" when we are surrounded by a hostile ring with unprecedented military might.

Israel-Egypt relations and the Camp David Accords represent the cornerstone of the peace process and a barometer of peace. The good news is that relations exist. However, there is much room for improvement in the area of bilateral

relations. Beyond this, Egypt may fulfill a key role in the advancement of peace and the fulfillment of the Camp David Accords. The time has come for Egypt to stop vacillating and maneuvering between the inclination to peace and the Arab forces that are dedicated to uncompromising hatred. The time has come for Egypt to stand up and act in concert with us to renew negotiations on the second part of the Camp David Accords. If President Mubarak needed proof of what the PLO and Khaddafi's Libya are, the terror operation that they plotted and that Abu al-Abbass's terrorists perpetrated on the Shavuot holiday suffice to illustrate their substance unequivocally.

The area of the other Arab countries' attitude toward Israel is of secondary importance these days compared with the recent Arab summit conference in Baghdad. We have long been trying, by various means, to communicate to the heads of several Arab states the message that any action vitiating the state of warfare toward us, such as revoking the economic embargo or rescinding the equation of Zionism with racism, would be gladly accepted and would have a favorable effect on the peace process. Instead, the Baghdad summit adopted a series of grave and extreme resolutions against Jewish immigration to Israel, in favor of militancy in principle, in support of the PLO and the acts of violence and terror against us, and others. Iraq has now returned in full force to the role it had begun to play before its war with Iran: that of a peace rejectionist and a denier of the existence of Israel. We are also alert to Iraq's massive arms buildup, including biological and chemical weapons that it threatens to use

against us. There is no Israeli threat against Iraq; this is the figment of a sick imagination. Therefore we again call on the Arab countries to stop fanning uncompromising enmity and to move toward peace -- peace of coexistence, peace under which all the area's peoples will prosper and flourish. We also call for an international arrangement for the banning of chemical and biological weapons, thus cleansing the world of these terrible tools of destruction.

Our Peace Initiative embraces all components of a settlement of the Arab-Israeli conflict, i.e., strengthening the peace with Egypt, renewing the commitment of Egypt and the United States to the Camp David Accords, rehabilitating the refugees, terminating the state of war with the Arab countries, and effectuating autonomy for the Arabs of Judea-Samaria and Gaza.

The obstacle to progress in the peace process, which stands a chance to succeed, is the PLO and the status conferred upon it by various parties in the international community. The Government will make it unequivocally clear that the PLO and peace are contradictions in terms. Every act that has the effect of conferring status and legitimacy upon the terror gangs known as the PLO reduces the prospects of reaching a settlement. Furthermore, recognition of the PLO and conducting a dialogue with it encourage the continuation of the acts of violence and terror against us, because this is how the terror leaders construe governments' decisions to recognize them.

Several Labor Party leaders have expressed themselves in the media in favor of the continuation of the United States' dialogue with the PLO. How do they reconcile their advocacy of this dialogue with their opposition to negotiations between Israel and the PLO? Do they see no obstacle and no choice before them but to accept the PLO's Phased Plan: First an American dialogue with the PLO, followed by an Israeli dialogue with the PLO, and finally an Arab Palestinian state led by the PLO? These statements indicate a loss of the way, betrayal of the foundations of our existence, and a search for solutions motivated by despair, panic, and loss of faith in the future. I am convinced that many good members of the Labor Movement will stand up and rebel against these momentary deviations and restore this movement of theirs to the road of sanity and belief and confidence in the rectitude of our path.

The position of the Government is that we are willing to conduct, and are even interested in conducting, a dialogue with elected and legitimate representatives of the Arabs of Judea-Samaria and Gaza, in order to improve their status and promote the self-administration of their affairs. I call on the Arabs of Judea-Samaria and Gaza not to follow those who preach and incite to violence. Disruptions of order and strikes have improved neither their status nor their prospects by an iota. Those who benefit from their suffering and exploit it for their own gain are the PLO terrorists, who tour from capital to capital, articulating dreams that do not stand a chance of coming true. It is possible to achieve a dignified dialogue and arrive at a fair settlement, in which many of the

desires of this population will be realized. The Government will continue to strive for this objective despite the difficulties. Those who choose the road of violence and terror will be treated with the full severity of the law. We have the tools and the ability to deal with them, and shall not hesitate to wield these tools. I would like to conclude by calling once again, from the depths of my heart, to the Arab countries and the Arabs of Judea-Samaria and Gaza: enter into a dialogue with us, for the sake of peace -- the peace of our children and of your children.

Mr. Chairman:

Security

The Government will place full trust in the IDF, the security services, the Israel Police, and all security forces that stand guard over our country and its safety, and will offer its support as in days gone by, in order to enable them to fulfill their vital role.

All possible steps will be taken, and new ways will be considered, to terminate the acts of violence and the attacks against traffic on the country's highways; the torching of fields and other property; and the stoning of people and vehicles. Every Jew and every other citizen or resident living anywhere in Israel is entitled to security and protection of his life, his family's lives, and his property against attackers and marauders, and we will do all within our power to ensure these.

Jerusalem

Our prophets long since uttered everything that could be stated in human language about Jerusalem. They expressed in their divine language the eternal connection of the People of Israel with Zion and Jerusalem. "For the sake of Zion, I shall not be still, and for the sake of Jerusalem I shall not keep silent," pronounced the Prophet Isaiah, "until the glory of its righteousness be known and its salvation burn brightly."

Jerusalem, united and whole, building and expanding in all directions, is the capital of Israel forever and is not a subject for negotiations or bargaining. The city is open to visitors and pilgrims of all faiths. The holy sites are better protected and more secure than ever before in the city's history. But the City of David has been and will remain the jewel in the crown of the People of Israel and its state. As stated by the Prophet Zechariah: "Thus said the Lord of Hosts: I will rescue My people from the lands of the east and from the lands of the west, and I will bring them home to dwell in Jerusalem. They shall be My people, and I will be their God -- in truth and sincerity."

The Arabs of Israel

We are aware of the changes affecting Israel's Arab citizens and the tendencies towards extremism being encouraged by hostile and irresponsible forces. The Arabs of Israel have embarked upon a path that promotes their status and their rights greatly. The Government of Israel is interested in continuing to promote this process, motivated by feelings of partnership and fairness. Therefore I call on all Arab

citizens not to pay heed to the voices of incitement, rather denouncing and isolating them, and to do nothing liable to endanger the status and the achievements of the Arab population.

Foreign Policy

Amazing changes have taken place in the international constellation in the past year. The barriers between blocs and many countries have fallen, and there is reason to hope for a better and more secure future for mankind. This is welcome news for the Jewish people, which in part is still dispersed throughout the world, and which has more than once paid a dear price as the result of hostility and strife between peoples.

Our people has been blessed with an additional achievement -- the opening of the gates of the Soviet Union and the Eastern Bloc for our brothers who yearn to immigrate to Israel. The Eastern European states, one after another, are renewing diplomatic relations with us. It is particularly noteworthy that every democratic regime that has been established has seen fit to form ties with Israel and to turn its back on extremist and pro-PLO forces within the Arab world. In the past, the PLO enjoyed the backing and support of the totalitarian regimes that have left the scene, and we hope and expect that the new democratic regimes will remove all traces of the PLO terrorist organizations from within their borders and will adopt a balanced and responsible policy regarding our region, one that will help promote a peace settlement.

To our dismay, the Soviet Union is still delaying the restoration of normal relations with the State of Israel. The Soviet government's fear of Arab pressure and extortion are most surprising. Much weaker countries have stood up to Arab pressure, exposed its worthlessness, and suffered no harm whatsoever. We continue to hope that the Soviet Government -- despite great internal difficulties and challenges -- will tailor its Middle East policy to the present era of openness and will shortly reach a decision to renew relations with Israel without political or other preconditions.

The Arab countries have not yet been influenced by the momentous changes in the international arena. In the Middle East, peoples still struggle under tyrannical and oppressive regimes; extremist and oppositionist movements threaten to destabilize countries and their governments. It is against this background that many rulers invest vast resources in the acquisition of sophisticated weapons and armaments, including non-conventional arms, and continue to lay the foundation for Arab unity on the artificial basis of fomenting hostility toward Israel. The unequivocal conclusion: the stronger democracy grows, and the more freedom exists in the Arab countries, the more positive the effect will be on the prospects of peace and stability in this region.

U.S.-Israel Relations

The relations of alliance and friendship between Israel and the United States continue to constitute the cornerstone of Israel's foreign policy. Over the years, a relationship has

developed of mutual affinity, of cooperation in many and varied areas, and of unparalleled friendship between the two peoples. We believe Israel is America's most reliable ally in our complex and tension-ridden region. The strategic cooperation that has been cemented over the past few years is a manifestation of this position.

It is true -- and it is no secret -- that there exist several differences of opinion between ourselves and the U.S. Administration concerning the peace process. This is not surprising, if only because this matter is a vital, life-and-death issue for us but not from Americans' perspective. The differences of opinion between us originate, above all, from the Administration's attitude toward the PLO and toward its dialogue with it, which, in our eyes, constitutes a severe blow to stability and the chances of peace. We are convinced that the hopes that the Administration has pinned on this dialogue have not, and could not have, produced any favorable outcome. The terrorist organizations have not met any condition or assurance promised by Arafat because these are opposed to the PLO's very essence and *raison d'etre*. Experience has shown that whenever the Arab countries observe any fissure in the wall of friendship between Israel and the United States, they entertain fresh dreams of aggression against Israel. We are convinced that close and fruitful ties between Israel and the United States contribute much toward stability in the Middle East. We will try with all our might to convince the United States Government that our stance is correct, and will strive for a maximum of understanding and

cooperation with the U.S. toward the promotion of peace in our region. Concurrently, we shall work hand-in-hand with the United States to strengthen the alliance, the friendship, and the cooperation between us in various areas -- the strategic system, implementation of the Free Trade Zone Agreement, and close coordination in the international political arena.

The Government will bolster its efforts to communicate to the countries of Europe the message of Israel, its pro-peace policy, and its desire for bilateral cooperation. We attach great importance to our relations with all European countries, including those of the European Community, for historic, political, and economic reasons. We hope these countries will understand, after years of experience, that support of the PLO whets extremism and does nothing to bring peace closer.

The Jewish World

Although the focus of Jewish history has returned in this generation to the Land of Israel, the homeland of the Jewish People, a large portion of our people are still dispersed around the world. We call in encouragement and fraternity to the Jewish communities in distress: in Ethiopia, the Arab countries, Iran, and Syria. We hear their prayers and their yearnings, and do not forget them for even a moment.

The scourge of anti-Semitism has not expired, and, to our astonishment, has recently resurfaced in full force. Along with Jewish communities everywhere, we must fight this infuriating phenomenon, denounce it, and bring about its eradication.

For all our brethren in the Diaspora, we reiterate the words of the ancient prayer: "May You ingather us to our land from the four corners of the earth." We are one people by virtue of our wonderful tradition and the devotion of our forefathers throughout the generations to this prayer and to the vision of a Return to Zion and the renewal of our existence in the land of our ancestors. Therefore, we urge the sons of our people to immigrate to Israel and to join us in building the country, developing it, strengthening it and fulfilling the vision of the prophets of Israel and the prayers of our forefathers.

With your permission, I shall also touch on several internal matters:

The Government will continue and amplify its efforts to reduce the bloody toll exacted from us in traffic accidents and will consider all possible steps toward this end.

The plague of drugs continues to spread and to claim innocent victims. The Government will continue to encourage the Anti-Drug Authority and will assist it in coordinating activities against this blight.

The Government will support education and science in Israel, fields that guarantee an improved and progressive society.

The woman in Israel is the backbone of the family and of society. The Government will act to improve the status and the rights of women in general and working women in particular.

Mr. Chairman,

When the first National Unity Government was established, the two major partners expressed the hope that such a unity government would moderate the style of political confrontations and prevent verbal violence among us. After six years of unity government, I cannot say that this hope has been fulfilled. Differences of opinion will always exist among the political factions. This notwithstanding, I appeal once again to all political parties and circles to maintain suitable decorum and mutual respect.

Members of the Knesset,

The people of Israel is returning to its land, building its homeland, and returning to its roots. In this context the Prophet Jeremiah said, "Hear the word of the Lord, O nations, and tell it in the isles afar. Say: He who scattered Israel will gather them, and will guard them as a shepherd his flock. For the Lord will ransom Jacob, redeem him from one too strong for him" (Jer. 31-10-11). These verses express a microcosm of Jewish history in our generation: Israel's redemption and resurrection, the ingathering of the far-flung Jewish exiles, the security of Israel, and the reconstitution of its international relations. These eternal processes will continue, God willing, until we attain haven, stability, and peace.

And now, Mr. Speaker, it is my honor to present the Knesset with the Government I formed after being entrusted with this task by the esteemed President of the State, according to Paragraph 15 of the Basic Law: The Government. I

hereby ask the Knesset to express its confidence in the Government. Below are its composition and the distribution of functions among its members:

Yitzhak Shamir --	Prime Minister, Minister of Labour and Social Affairs, and Minister of the Environment
David Levy --	Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs
Moshe Nissim --	Deputy Prime Minister and Minister of Industry and Trade
Ehud Olmert --	Minister of Health
Rafael Eitan --	Minister of Agriculture
Moshe Arens --	Minister of Defence
Arye Deri --	Minister of the Interior
Zevulun Hammer --	Minister of Education and Culture
David Magen --	Minister of Economics and Planning
Yitzhak Moda'i --	Minister of Finance
Ronnie Milo --	Minister of Police
Dan Meridor	Minister of Justice
Yuval Ne'eman --	Minister of Energy and Infrastructure, and Minister of Science and Technology
Yitzhak Haim Peretz --	Minister of Immigrant Absorption
Raphael Pinhasi --	Minister of Communication
Gideon Patt --	Minister of Tourism
Moshe Katsav --	Minister of Transport
Avner Hai Shaki --	Minister of Religious Affairs
Ariel Sharon --	Minister of Construction and Housing

17724: חרזם, אאאא
אל: 812/רהמש
מ:-הפשרד, תא: 200590, זח: 2049, דח: ב, סג: בל,
בבב

BALMAS/BAHUL

L'HALAN DIVREI ROSH HAMEMSHALA B'NOSE HA HAHEREG
B'RISHON L'TZION

(EXCERPTS FROM AN INTERVIEW WITH PRIME MINISTER
YITZHAK SHAMIR, ISRAEL TELEVISION, ARABIC-LANGUAGE
NEWS SERVICE, 20.5.90; INTERVIEWER: ELI NISAN)

'I AM VERY SAD, SADDENED THAT SEVEN INNOCENT PEOPLE
WERE KILLED, WHO HAD COME TO WORK IN ORDER TO SUPPORT
THEIR FAMILIES AND INSTEAD WERE MURDERED, THROUGH NO
FAULT OF THEIR OWN. I AM SADDENED THAT THIS MAY SERVE
AS FUEL FOR THOSE WHO FAN THE FLAMES OF HATRED WHO
CONSTANTLY TRY TO ESCALATE THE ENMITY AND INCREASE
VIOLENCE, AND THEY CAN NOW RIDE THIS WAVE AND EXPLOIT
THE INNOCENT BLOOD THAT HAS BEEN SPILLED SO THAT MORE
BLOOD WILL BE SPILT. I AM SADDENED THAT SUCH THINGS
CAN HAPPEN IN THE STATE OF ISRAEL, THAT PEACEFUL
BYSTANDERS ENGAGED IN THEIR DAY TO DAY ACTIVITIES CAN
BE KILLED IN SUCH A BRUTAL MANNER. I THINK THAT WE
MUST DO EVERYTHING TO PREVENT SUCH INCIDENTS FROM
RECURRING. I THINK THAT THE ENTIRE ISRAELI PUBLIC IS
SHOCKED BY THIS CRIME. THEY ARE CONCERNED BY IT AND
WANT WITH ALL THEIR HEARTS THAT SUCH THINGS NOT HAPPEN
IN OUR MIDST.

Q: AS MINISTER OF DEFENSE, DO YOU THINK THAT THIS WILL
LEAD TO AN ESCALATION IN THE SITUATION IN THE
TERRITORIES?

A: UNFORTUNATELY, THIS CAN HAPPEN. PEOPLE WHO HEAR OF
IT, THEIR FIRST REACTION IS REVENGE AS FAR AS WE KNOW
THIS PUBLIC. I TURN, HOWEVER, TO THEIR REASON, NOT TO
TAKE THIS PATH -- THE PATH OF REVENGE AND RETALIATION
TO RESPONSE, ETC. THIS PATH CAN ONLY BRING TRAGEDY,
BOTH FOR JEWS AND ARABS. THESE TRAGEDIES BENEFIT NO
ONE. I TAKE THIS OPPORTUNITY, THIS VERY SAD
OPPORTUNITY TO APPEAL TO THE ARAB PUBLIC, LIVING IN
JUDEA, SAMARIA AND GAZA, (TO ASK THEM) TO CONSIDER
(THE MATTER) VERY CAREFULLY AND THEY WILL REACH THE
CONCLUSION THAT IT IS IN ALL OUR INTERESTS TO ENSURE
QUIET, CALM, NON-VIOLENCE. WE ALL KNOW THAT THE ONLY
WAY OPEN TO ALL OF US IS THAT OF NEGOTIATION AND WE
MUST FOLLOW IT. I WOULD ALSO LIKE TO EXPRESS MY
PERSONAL CONDOLENCES AND THOSE OF THE GOVERNMENT TO
THE BEREAVED FAMILIES, WHO WERE STRUCK SUCH A HARD
BLOW.

Q: THE MATTER OF ASSISTANCE TO THE FAMILIES OF THOSE
MURDERED AROSE AT TODAY'S CABINET MEETING. WERE

- 2 -

SPECIFIC SUGGESTIONS MADE?

A: WE DID NOT GO INTO DETAILS BECAUSE THE INCIDENT WAS
VERY FRESH AND ALL OF THE MINISTERS WHO SPOKE
EXPRESSED THEIR SHOCK, BUT IT IS NOT INCONCEIVABLE
THAT WE WILL ALSO FOLLOW THIS PATH.

Q: AFTER THE FACT, DO YOU THINK THAT THE SECURITY
FORCES WERE SUFFICIENTLY ORGANIZED TO PROTECT ARAB
LABORERS FROM THE TERRITORIES, WHO COME TO WORK IN
ISRAEL?

A: THE SECURITY FORCES DO THEIR BEST. THEY CANNOT
PROTECT EVERYONE EVERYWHERE. THESE ARE NOT THINGS THAT
HAPPEN ON A DAILY BASIS.

AD KAN

HASBARA/MEYDA

0000

11
ממ
נ/ק
ל/ז

17644:חוזם,אמאא

אל:רהמש/801

מ:-המשרד,תא:200590,זח:1704,דח:ב,סג:בל,

בבבב

בלמס/בהול

כל הנציגויות

PRIME MINISTER'S STATEMENT ON THE MURDER IN RISHON
LE-ZION

IN TODAY'S GOVERNMENT MEETING, THE PRIME MINISTER GAVE
THE FOLLOWING STATEMENT:

THE CRIMINAL MURDER IN RISHON LE-ZION THIS MORNING IS A
SHOCKING ACT OF LUNACY THE LIKES OF WHICH MUST NOT BE
ALLOWED TO TRANSPIRE IN OUR MIDST.

PEOPLE ARRIVING AT WORK FROM DIFFERENT PARTS OF THE
COUNTRY MUST NOT BE HARMED IN ANYWAY.

ALL STEPS MUST BE TAKEN TO PREVENT THESE KIND OF
INCIDENTS FROM TAKING PLACE.

THE GOVERNMENT COMMISERATES WITH THOSE FAMILIES TO WHOM
INJUSTICE WAS CAUSED.

עד כאן.

הסברה

סססס

1988.01.17, KNN
201,000:00
0.000000, 0.000000, 0.000000
0000
00000000
00000000

PRIME MINISTER'S STATEMENT ON THE MURDER IN RISHON
LE ZION
IN TODAY'S GOVERNMENT MEETING, THE PRIME MINISTER GAVE
THE FOLLOWING STATEMENT:
THE PRIME MINISTER IN RISHON LE ZION THIS MORNING IS A
SHOCKING AND A LUNACY THE LEVEL OF WHICH MUST NOT BE
ALLOWED TO TRANSPIRE IN OUR MIDDLE.
PEOPLE ARRIVING AT WORK FROM DIFFERENT PARTS OF THE
COUNTRY MUST NOT BE HARMED IN ANYWAY.
ALL STEPS MUST BE TAKEN TO PREVENT THESE KIND OF
INCIDENTS FROM TAKING PLACE.
THE GOVERNMENT COMMITTEES WITH THOSE FAMILIES TO WHOM
INJUSTICE WAS CAUSED.

AT 08:15
0000
0000

פקסיומיליה
Facsimile

Date: תאריך: 17. 4. 90
No. מספר: (נר)

To:

Att:

Sender:

מספר העמודים כולל העליון: 2: Number of pages including cover:

ביקור מלך - פיראי גיט
אחרי הליכה עם מלך ולרמי.
ראו אין רחמים בן מלך בשלש שנים
בצדקת. רבץ טכניס החאילן.

31/5/2011

מספרי התקורות:

Our com. numbers:

Tel: -56

02-303365

02-528842

• *Telx:*

English: 25224: 15815

Hebrew: 25241 : 728

Fax:

פקסימיליה:

972.2.303 367

Area code: 91950 : מיקוד

SERIAL: TA1304180190
 COUNTRY: Israel
 SUBJ: Shamir on Talks with Senators, Iraqi Demilitarization Plan
 REF: TA1304105890 tel aviv idf radio hebrew 131000 -- Shamir, argues discuss peace, Iraq threat with u.s. senators
 SOURCE: Jerusalem Television Service in Arabic 1630 GMT 13 Apr 90
 TEXT:

//Interview with Prime Minister Yitzhak Shamir by political correspondent Shlomo Ganan on 13 April in Shamir's office -- recorded in Hebrew with Arabic subtitles)

((Excerpt)) ((passage omitted)) ((Ganan)) Mr. Shamir, this morning you conferred with a group of U.S. senators who have been touring some Arab countries. Did they relay any messages from Arab leaders to you?
 ((Shamir)) I did not receive messages. The senators, who are very prominent in the U.S. Senate -- particularly Republican minority leader Robert Dole; the senior Jewish senator, Mr. Metzgerbaum, and others -- spoke more about their impressions from their visit to various Arab countries such as Egypt, Syria, Jordan, and Iraq, but they did not bring any messages with them. In fact, they spoke more about relations between Israel and the United States than on relations between Israel and the Arab countries.
 ((Ganan)) Did you get the impression that Israel's relations with the United States remain unchanged?
 ((Shamir)) I would not say that. They are our friends, of course, and they spoke very candidly. They told us that here and there some things are not very positive and should be amended, and that relations should be restored to the peak they once were at.
 ((Ganan)) Does the latest Iraqi military buildup worry you?
 ((Shamir)) Indeed, Iraq is altogether a cause for concern given its potential; emphasis on military power, pursuit of nonconventional weapons, and its extremist leader.
 ((Ganan)) What is our attitude to the Iraqi threats?
 ((Shamir)) We take them seriously. We should be ready on the one hand, and take political action on the other, to make all the countries bring pressure to bear on Iraq to quit this path.
 ((Ganan)) What about the Iraqi president's call or proposal to demilitarize the region of lethal weapons?
 ((Shamir)) This is what we proposed a long time ago. For years we have been proposing to enter bilateral and direct negotiations with any Arab country on the demilitarization of this region of lethal weapons.
 ((Ganan)) Does this proposal look more realistic and feasible at present?
 ((Shamir)) What the Arabs propose is very general and abstract, whereas what I propose requires bilateral negotiations for real peace. Nevertheless, we accept such a proposal.
 ((Ganan)) Mr. Prime Minister, assuming that you continue to be prime minister, how do you intend to promote the peace process in the next few weeks?
 ((Shamir)) We must go ahead, and the only way to do so at the moment is to pursue the talks with the U.S. Government, to encourage and persuade our U.S. friends to accept our ideas as formulated in our peace plan, and continue to work together for the implementation of our proposal.
 ((Ganan)) In other words, to give a reply to the questions posed by Secretary of State Baker.
 ((Shamir)) That is a mere detail. I do not think everything revolves around some laconic and simple answer to a question. Some important issues must be clarified and elucidated, first and foremost within Israel -- if there is no national unity government, that will be simpler -- and later between us and the United States before we proceed to talk to the representatives of the Arabs.
 ((Ganan)) Do you expect and wholeheartedly believe that the peace plan you proposed a year ago still has a chance?
 ((Shamir)) I have no doubt whatsoever about it.
 ((Ganan)) And the plan will not be changed in any way?
 ((Shamir)) There is no need to change it.
 ((endall)) 131630 sm/friedfeld/TD 13/1800Z APR

ג' באדר תש"ן
28 בפברואר 1990
סימוכין: 2-499-6

רה"מ שמיר בטלויזיה בערבית ב-26.2

שאלה: ההתבטאויות בישראל ^{לגבי} ~~בגבי~~ ירדן כמדינה פלסטינית מעוררות דאגה בצד המזרחי של הירדן.

תשובה: אלה הם רעיונות והערכות שנשמעים מזה זמן רב ואין בזה חדוש מיוחד. יש בזה הגיון מסוים כאשר אתה רואה את הדברים. אני יכול לאמר כיום כאדם שממלא תפקיד מרכזי בחיי במדינה שאין בדעתה של ישראל לבצע איזה שהוא צעד של התקפה נגד ירדן, וכל הדיבורים מירדן על איזו שהיא סכנה שנשקפת מישראל אין להם כל יסוד. ישראל מעונינת ביחסי שלום עם כל שכנותיה.

שאלה: לגבי האפשרות של החיאת החזית המזרחית.

תשובה: אני אמרתי חזית מזרחית זהו מונח השייך למונחים על מלחמה אנחנו מעונינים בשלום.

מאד מעניין מה שאולמרט אמר, אבל מעניין גם מה

שקוויל אמר.

סיכור ממשלה

רה"מ י. שמיר:

אפשר לנחש מה הוא אמר.

בכל אופן, זה דבר מקובל, שנוסעים שרים לחו"ל, נפגשים עם כל מיני אישים וזה איננו משמש נושא לדיון בממשלה. כרגע, יש אולי מומנטים רגישים ואני יודע, שהשר אולמרט נמנע מלגעת באותם עניינים, שהם היום רגישים וזוכים לתשומת לב מיוחדת.

לגבי הדברים שנאמרו על המלחמה הערבית נגד עליה, אני חושב, שלא יכולים להיות אילו שהם חילוקי דעות בעניין הזה. צריך להודיע, צריך לפעול, צריך להסביר. הרי ברור כשמש, שהקשר שהערכים מנסים לקשור בין עליה ובין שטחים וכו', הוא מלאכותי מאד ושקוף מאד. האנשים אינם נאיביים, לא בארה"ב ולא באירופה. הם יודעים בדיוק כמה הדברים אמורים. הזדמן לי גם לקרוא חילופי דברים, שהיו בקונגרס האמריקני, שם בפירוש התבטאו אנשי קונגרס, שהדברים שהם שומעים מהערכים, אלה אותם הדברים שנשמעו בשנות ה-30 וה-40 נגד עליה יהודית בכלל. גם באירופה מבינים זאת. זה לא אומר, שלא צריך להסביר ולחשוף את הרמיה שיש בניצול המומנטים האלה. גם ביחס לירדן והמחשבות על מה שנקרא "המולדת החלופית" זה לא דבר חדש. הרעיונות האלה הושמעו כבר לפני הרבה שנים. זה לא איזה שהוא דבר, שמוצע דוקא היום ע"י איזה שהוא בית מדרש של מישהו. זה נאמר כבר הרבה שנים ובהרבה הזדמנויות גם נאמר למלך ירדן, שאלה הן מחשבות ולא מדיניות ממשלתית.

סגן רה"מ י. נבון:

מחשבות של מי?

רה"מ י. שמיר:

של אנשים, זו לא מדיניות הממשלה.

נאמר הרבה פעמים, שמדיניות הממשלה איננה לכוון עולים דוקא לישובים כאלה או אחרים. בדיוק בלשון זו השתמשתי אני, הרבה פעמים אמר זאת שר הקליטה וגם בשיחתי עם נשיא ארה"ב הסברתי לו זאת והוא אמר, שהוא מבין זאת. הבעיה אינה חוסר הסברה, אלא זו תעמולה של הערכים. הערכים יודעים זאת היטב ואני אינני מבחין בהבדל הדק, שהמצרים עושים למראית עין, אם כי גם מראית עין לפעמים חשובה.

השר ע. ויצמן:

למה למראית עין?

רה"מ י. שמיר:

הם נגד העליה, אל נכחיש זאת וצריך להגיד להם, שזה נוגד את מהות השלום בינינו. זה נאמר גם באגרות של שר החוץ שלנו לשר החוץ המצרי, שמי שמדבר היום נגד העליה לישראל, כאילו מתנגד לשלום עם ישראל, כי העליה היא חלק ממהות חייה וקיומה של מדינת ישראל - וצריך לומר זאת.

סגן רה"מ י. נבון:

אני שמעתי כמו אוזני ברדיו את בסיוני, שהוא מצטט את מובארק, שאמר: אנחנו איננו מתנגדים לעליה בגבולות ישראל, אנחנו מתנגדים לישוב העולים בשטחים.

נאמרו גם דברים אחרים. בסיוני אמר מה שאמר, אבל הוא איננו הדובר הראשי של מצרים. נאמרו דברים אחרים גם ע"י עוסמה אל-בז. חבל להתווכח על כך. נדמה לי, שלא נחדש שום דבר בענין הזה ולא נוסיף. אני חושב, שהפעילות הגדולה של השרים הערביים למיניהם נגד עליה, תזיק בסופו של דבר להם ולא לעליה. בכל אופן, זה פוגע בתעמולה שלהם, אני מקוה, שזה יופנה, בסופו של דבר, נגדם וזה לא יפגע בעליה. יש הרגשה, שהעליה של יהודי בריה"מ לישראל דוקא מהווה מקור חדש של אהדה בינלאומית לישראל. רואים במפעל הזה מפעל אנושי גדול.

יוצא

בלמס

חוזם: 1,14327
אל: גנבה/289, וינה/266, בוקרשט/296, ברן/309, הלסינקי/209,
קופנהגן/311, שטוקהולם/234, ליסבון/246, פרטוריה/213,
בודפשט/248, אוסלו/134, אתונה/214, בון/320, בריסל/330, האג/228,
לונדון/368, פריס/485, רומא/284, מרסיי/170, מדריד/231,
סינגפור/235, מילנו/194, ניקוסיה/226, נייירובי/202, אנקרה/198,
איסטנבול/232, קינשאסה/249, מונרוביה/191, אבידגאן/168,
יאונדה/220, טוקיו/368, קנברה/223, בנגקוק/397, מנילה/216,
הונגקונג/221, הונדורס/154, סנטודומינגו/196, קינגסטון/147,
להפאז/157, אסונסיון/144, בוסטון/151, מיאמי/186, שיקגו/162,
פרנסיסקו/157, יוסטון/130, אטלנטה/136, פילדלפיה/124,
סלברדור/158, פנמה/187, לילונגוואה/141, מבבנה/126, פיג'י/138,
סידני/159, וולונגטון/116, בומביי/174, קטמנדו/134, קולומבו/152,
טוגו/152, אלכסנדריה/110, אקרה/111, ורשה/199, ציריך/118,
מוסקבה/183, קייפטאון/85, מונטריאול/174, טורונטו/184,
אוטבה/204, לוטאנגלט/239, ניו/781, וווש/833, ביירס/455,
בוגוטה/314, ברזיליה/326, גואטמלה/206, לימה/258, מונטבידאו/220,
מכסיקו/314, סנחוזזה/186, קיטו/251, קרקס/312, ריו/226,
סנטיאגו/272, סנפאולו/227
מ: המשרד, תא: 180190, זח: 1632, דח: מ, סג: בל
תח: גס: הסברה
נד: ג

החלף
החלף
החלף

בלמס/מיידי

הנציגויות

בהול לליסבון - עבור פמליית שה"ח.

להלן דברי רה"מ ל'קול ישראל':

ש: האם למרות ששהב"ט מבקש להנמיך את דמת הציפיות מפגישתו עם
שה"ח בייקר, לך יש איזה שהם ציפיות בכל זאת, מהפגישה שתהיה
הערב בווינגטון?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת: טוב, אני אינני יודע בדיוק מה יהיה תוכן השיחה. אני חושב
ששהב"ט יודע ומכיר את עמדות הממשלה, ממשלת ישראל והוא יפעל
במסגרת אותם ההשקפות המקובלות על הממשלה.

ש: יכול להיות איזה שהוא מוצא מן המבוי הסתום שבו נמצאת
כרגע יוזמת השלום של ממשלת ישראל?

ת: אינני חושב שיש מבוי סתום, אם יש קשיים ומכשולים הרי הם
בעיקרם נובעים מעמדותיו הקיצוניות של הצד הערבי. ממשלת
ישראל הודיעה במפורש קודם כל, בעצם בתוך יוזמת השלום,
שאנחנו לא נישא וניתן עם אש"ף, שיוזמת השלום איננה מכוונת
לאש"ף, שאנחנו רוצים ומעוניינים לשאת ולתת עם חוגים
פלשתינים ואם הצד הערבי ינהג בהתאם והמתווך האמריקאי ינהג
גם הוא לפי עמדת הצדדים ולפי הכתוב והנאמר והמקובל ביוזמת
השלום, הרי אינני רואה קושי מיוחד לקידום יוזמת השלום שהיא
בעצם יוזמה שלנו. אנחנו יזמנו אותה ואנחנו הצענו אותה
ואנחנו עומדים על כל מילה ותג המופיעים ביוזמה שלנו.

ש: מדינת מפתח במו"מ הזה היא בודאי מצרים וממלא מקומך שמעון
פרס יוצא לשם ביום שלישי הבא, שם אולי עשוי לזוז משהו?

ת: תראה, אנחנו באמת שמחנו על כך שמצרים תסייע לנו במאמץ
הזה לעשיית שלום במזה"ת, כאשר זהו גם אינטרס מובהק של מצרים
לא להשאר המדינה הערבית היחידה שיש לה הסכם שלום עם ישראל.
אבל, משום מה מצרים העדיפה בזמן האחרון לתמור בכל העמדות של
אש"ף, שאינם, כידוע, עמדות שלנו. עכשיו ביקורו של ממלא
מקומו של רה"מ במצרים, אינני יודע אם הוא יכול לשנות את
עמדתו זאת של הנשיא מובארק, אבל, בכל אופן מר פרס יודע
בדיוק את המסגרת שבה אפשר להמשיך ביוזמת השלום ולהגיע
לקידום רציני שלה.

ש: אדוני ראש הממשלה, אנחנו שומעים מווינגטון דעיונות לקצץ
בסיוע החוץ של ישראל. הרעיון הוא של הסנטור דול, אבל אומרים
שגם בבית הלבן, וגם במשה"ח האמריקאי תומכים ברעיון הזה. אתה
מודאג מן ההצעה הזאת לקצץ בסיוע?

ת: בהחלט, ההצעה הזאת היא מדאיגה והיא, בעצם, מבשרת רעות
לישראל. בדיוק כאשר אנחנו מצויים במצב המצריך תמיכה אפילו
יותר גדולה מצד חוגים של ידידים. ישראל נמצאת עכשיו בעיצומה
של משימה אנושית כבירה, קליטתם ושיקומם של יהודים שבאים
אלינו מאירופה המזרחית, שלה נתונות דאגותיו של מציע ההצעה
הזאת וזה יהיה מעצב מאוד ומזיק מאוד אם דווקא בשעה זו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הסיוע לישראל יקטן במקום לגדול. אני מקווה שהממשל והקונגרס
לא יקבלו את ההצעות האלה.

ש: אולי זה רמז דק בשבילך שתשנה עמדות בנושא הרכב המשלחת
הפלשתינית, שיתוף גולים או ערבים ממזרח ירושלים?

ת: אני אינני סבור שזאת הכוונה, זה לא פעם ראשונה שהדבר הזה
מופיע על סדר היום בארה"ב ע"י אותם האנשים. וארה"ב יודעת
בדיוק מה הם עמדותיה של ישראל ומה הם העמדות שלא נוכל לשנות
אותם. גם אינני חושב שבכלל יש איזשהו קשר, או שיהיה איזר
קשר, בין תהליך השלום ובין היחסים ההדוקים הידידותיים בין
ישראל וארה"ב.

ש: מר שמיר בנוגע לאותה משימה כבירה שאתה דיברת עליה לפני
דקה, העליה מברה"ה היתה לך השבוע התבטאות ששזכתה לתגובות לא
טובות בווינגטון. דוברת הסטייט דיפרטמנט אמרה הליה שמה
שאמרת בנושא העליה שזקוקה לישראל גדולה היא התבטאות לא
מועילה. הסנטור מוינהן שמבקר בארץ והערב תיפגש איתו אמר
שהוא מזועזע מהדברים שלך. יש ידיעות שהערבים עושים שימוש
במשפט הזה כדי ללחוץ על הרוסים לא לשלוח הנה יהודים. אתה
מצטער על ה...?

ת: טוב, קודם כל הערבים מתנגדים לכל עלייה וזה לא תלוי בכלל
במה שאומר ולא אומר. בשבילם העליה זה אסון. עליית יהודים
לישראל במספרים גדולים היא בשבילם סימן של תבוסה. תבוסה של
מלחמתם נגד מדינת ישראל ונגד הציונות.

ש: האם לא נתנו להם פה נשק?

ת: לא, לא נתנו להם שום נשק. הם לוחמים נגד זה, הם פועלים
נגד זה ואשר לאמריקאים אני חושב שיש פה תגובות מופרזות
ביותר. אני אפגש עם הסנטור מויניהן ואני חושב שאוכל להסביר
לו שיש פה ראייה לא נכונה והבנה לא נכונה של עמדותינו ושל
הדברים שאנחנו אומרים. הרי כל אחד יודע מה הם עמדותי ומה הם
עמדות הליכוד ביחס לעתידה של מדינת ישראל ואנחנו אף פעם לא
העלמנו את העמדה שבפתרון הקבע שיבוא, אם ירצה השם, ברבות
הימים, פתרון הקבע שלום ביננו ובים העולם הערבי, לפי דעתנו
לא צריך להיות מרכיב טריטוריאלי הכרוך בחלוקה מחדש של ארץ
ישראל. הארץ היא קטנה מאוד ושום חלוקה מחדש איננה יכולה
לפתור בעיות היא תיצור בעיות. כמו-כן אנחנו מאמינים מאוד
בסיכוי, באפשרויותיו, של השלום שחייב לבוא ואנחנו נעמוד
בשבילו בכל כוחנו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ש: מר שמיר, לסיום, שאלה אחת בנושא הפנימי. יש משבר בארץ,
כור, היום שובתים עובדי כור, המושבים בצפון, גוש קטיף. אמש
אם ראית את התוכנית 'מוקד' בטלוויזיה שאל מישו איך קרה
שאנשים, אזרחים בישראל, שעובדים קשה יום יום, אינם יכולים
לחיות מיגיע כפיהם? איך הגענו לזה?

ת: טוב, המצב הכלכלי הוא לא משמח ביותר והצטברו במשך הזמן
הזה, במשך הזמן האחרון כמה וכמה בעיות שצריך להתמודד איתן
ולמצוא להם פתרונות. אבל אינני חושב שאנחנו נמצאים במצב
מייאש, אפשר להתגבר על הדברים האלה, בכוחות משותפים, במאמץ
מאוחד של כל העם ושל כל שכבות העם. אפשר ואפשר לפתור את
הבעיות להאבק איתן להתמודד איתן ואת כל הבעיות ביחד מבלי
לזנוח, מבלי להעדיף על אחת לגבי רעותה. כמו בעיית האבטלה
והבעיה של קליטת העליה ובעיה של סגירת מפעלים. צריך להתמודד
יחד עם כל זה, זהו צו השעה ואני חושב שאם נעמוד יחד במערכה
הזאת נשיג בסופו של דבר את מטרתנו.

הסברה/מידע

יכ

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר,
לעמ, ארבל, פרנ, מזאר

חוזם: 1,13331

אל:

אתונה/198, בון/295, בריסל/306, האג/208, לונדון/347, פריס/450,
רומא/261, מרסיי/154, מדריד/213, סינגפור/212, מילנו/174,
גנבה/262, וינה/242, בוקרשט/276, ברן/288, הלסינקי/194,
קופנהגן/282, שטוקהולם/216, ליסבון/219, פרטוריה/186,
בודפשט/226, אוסלו/118, מונטריאול/159, טורונטו/172, אוטבה/190,
לוסאנגלס/221, ניו/720, וושינגטון/778, בייירס/421, בוגוטה/289,
ברזיליה/306, גואטמלה/190, לימה/239, מונטבידאו/208, מכסיקו/292,
סנחוז/172, קיטו/225, קרקס/288, ריו/209, סנטיאגו/252,
סנפאולו/210, הונדורס/140, סנטודומינגו/179, קינגסטון/133,
להפאז/146, אסונסיון/133, בוסטון/133, מיאמי/171, שיקגו/146,
פרנסיסקו/145, יוסטון/116, אטלנטה/125, פילדלפיה/111,
סלבדור/143, פנמה/171, לילונגוואה/127, מבונה/114, פיג'י/123,
סידני/136, וולונגטון/105, בומבי/158, קטמנדו/122, קולומבו/137,
טוגו/138, אלכסנדריה/99, אקרה/100, ורשה/181, ציריך/107,
מוסקבה/169, קייפטאון/74, ניקוסיה/209, נירוביה/186, אנקרה/180,
איסטנבול/217, קינשאסה/226, מונרוביה/175, אבידגאן/158,
יאונדה/205, טוקיו/341, קנברה/205, בנגקוק/362, מנילה/194,
הונגקונג/200, רנגון/68
מ:-המשרד, תא:170190, זח:1743, דח:מ, סג:בל
תח:גס:הסברה
נד:

BALMAS/MIYADI

LEHALAN MIDIVREI ROSH HAMEMSHALA BEMISIBAT ITONAIM
BERISHON LEZION (16.1.90), ALPI HAJERUSALEM POST
(17.1):

PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR YESTERDAY CLARIFIED
REMARKS HE MADE SUNDAY THAT 'A BIG IMMIGRATION
REQUIRES A BIG ISRAEL,' AND SAID THAT WHAT HE MEANT
WAS 'A STRONG, UNITED ISRAEL.'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

'WHAT I SAID IN MY SPEECH BEFORE THE LIKUD VETERANS IS
THAT IN ORDER TO ABSORB A BIG ALIYA, WE HAVE TO BE A
STRONG, UNITED COUNTRY. I DON'T THINK THAT WHAT I SAID
CAN CAUSE ANY DAMAGE, SINCE THE SOVIET UNION HAS
CHANGED ITS POLICY AND HAS GIVEN EVERY SOVIET CITIZEN
THE RIGHT TO LIVE WHEREVER HE WANTS.'

MAZAR 1/HASBARA/MEYDA

צש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר,
איר, לעמ, ארבל, פרנ, מזאר

חוזם: 2,4272
אל: ניקוסיה/57, ניירובי/62, אנקרה/57, איסטנבול/61, קינשאסה/90, מונרוביה/52, אנבדגאן/51, יאונדה/58, טוקיו/102, קנברה/69, בנגקוק/125, מנילה/67, הונגקונג/67, סידני/80, גנבה/96, וינה/72, בוקרשט/77, ברן/96, הלסינקי/60, קופנהגן/119, שטוקהולם/60, ליסבון/67, פרטוריה/69, בודפשט/73, אוסלו/52, אתונה/63, בון/93, בריסל/100, האג/80, לונדון/95, פריס/145, רומא/75, מרסיי/46, מדריד/78, סינגפור/66, מילנו/50, מונטריאול/48, טורונטו/57, אוטבה/69, לוסאנגלס/70, ניו/261, וווש/266, ביירס/133, בוגוטה/73, ברזיליה/79, גואטמלה/54, לימה/82, מונטבידאו/59, מכסיקו/100, סנחוז/46, קיטו/84, קרקס/92, ריו/55, סנטיאגו/84, סנפאולו/61, הונדורס/38, סנטודומינגו/41, קינגסטון/40, להפאז/40, אסונסיון/40, בוסטון/50, מיאמי/48, שיקגו/45, פרנסיסקו/40, יוסטון/42, אטלנטה/43, פילדלפיה/40, סלבודור/48, פנמה/39, לילונגוואה/42, מבונה/38, פיגי/35, וולונגטון/37, בומבי/57, קטמנדו/38, קולומבו/42, טוגו/39, אלכסנדריה/29, אקרה/34, ורשה/53, ציריך/30, מוסקבה/53, קייפטאון/30, רהמש/43
מ:- המשרד, תא: 060290, זח: 0858, דח: מ, סג: בל
תח: @ גס: הסברה
נד: @

בלמס/מיד

525

אל: הנציגויות

להלן דברי רה"מ יצחק שמיר בכנסת ביחס לפיגוע הרצחני במטיילים הישראליים במצרים:

'אדוני היו"ר, כנסת נכבדה, אתמול, יום א' ט' בשבט תש"ן, לפנות ערב נערכה התקפה פושעת על אוטובוס שהסיע תיירים ישראלים בדרכם לקהיר הפיגוע בוצע בדם קר ובאכזריות ע"י קבוצה של רוצחים שתיכננה את המעשה הנפשע הזה ומצאה טרף קל באוטובוס אזרחי רגיל מלא נוסעים שלווים, לא חמושים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ובלתי מוגנים. בהתקפה הרצחנית הזאת נהרגו לאה ברדיצ'ב וזאב שיפטן, יששכר בנימיני ועוד שבעה ישראלים, השם ינקום דמם. נפצעו שבעה עשר.

אדוני היו"ר, כל בית ישראל שרוי היום באבל על הטבח הנורא הזה. כל בעיות היום-יום מתגמדות לנוכח התזכורת הכואבת הזאת, הטראגית הזאת מצד אויבנו. מזימת הרוצחים היתה להפיל חללים ישראלים רבים אך ורק בגלל היותם ישראלים. הלב מתמלא בחימה ואבל בעת ובעונה אחת. חימה וזעם נגד אויבים שכל שאיפתם לחסל כמה שיותר יהודים ואבל כבד על אנשים ונשים יקרים שנפלו חלל בידי בני עוולה צמאי דם. ממשלת ישראל משתתפת באבלם הכבד של משפחות החללים. אנו כואבים את כאבכם העמוק ומייחלים שתמצאו את תעצומות הנפש והכוח להתגבר על סבלכם הקשה. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומי יתן ולא תוסיפו לדאבה עוד. ולפצועים שלוחים תפילותינו ואיחולינו לרפואה שלמה ומהירה.

אדוני היו"ר, נשיא מצרים חוסני מובארק התקשר עימי אמש בחצות כדי להביע רגשי זעזוע והשתתפות בצער על הפיגוע הנפשע והרצחני הזה. הודיתי לו על דבריו, אך ברצוני לציין שאנו רואים את מצרים אחראית לשלומם ובטחונם של אזרחי ישראל המבקרים במצרים. בעבר היו כבר כמה התקפות טרוריסטיות על ישראלים שהיו במצרים עובדי הנציגות הישראלית, תיירים ועובדי אורח לרבות הרצח בראס בורקה. לא יתכן שישראלים יהיו מטרה חוזרת ונשנית בידי רוצחים תוך ניצול אדמת מצרים לביצוע מזימותיהם השפלות והרצחניות. לכן דרישתנו הראשונה בשעה זו משלטונות מצרים היא למצוא את מבצעי הפשע להביאם לדין בכל המהירות להענישם במלוא חומרת הדין. ובעתיד לעשות כל אשר לאל ידם למנוע ניצול אדמת מצרים למזימות מעין אלה. יש צורך בנקיטת כל האמצעים הדרושים כדי שתיירים ומבקרים ישראלים במצרים לא יהיו שוב טרף בידי מרצחים. עוד אנו מקוים שמערכות הציבור, התקשורת והחינוך במצרים ימצאו דרכים לגנות בכל לשון את המעשה הנפשע כדי שהתיעוב והזעם שהוא מעורר יחדרו לליבות הציבור ויובנו היטב. נוכח לקחי העבר יש חיוניות בקיום משאלה זו. אדוני היו"ר, במדינות ובחברות הסובבות את מדינת ישראל יש גורמים לא מעטים חורשי מזימות, זוממי רע ששפתם היא אחת: אלימות וטרור. אין מנוס מהתמודדות עם מעשי הדמים הללו בתקיפות ובעוז רוח מתוך אחדות ונחישות עד שנצליח להכות ולמגר את צמאי הדם הללו ולעוקרם משורש. לצערינו הרב המאבק על קיומנו וזכותינו אנו משלמים גם מחיר יקר של

משרד החוץ-מחלקת הקשר

קורבנות תמימים והרוגים. הקורבן והשכול לא ירתיעונו. אנו נמשיך בדרכינו דבקים באמונתנו, עושים הכל להגנת בטחוננו, ולקידום השלום שלום אמת, שלום שיש עימו בטחון שלום שאין עימו רצח וטרור.

גם נשיא המדינה חיים הרצוג הוציא הודעה המובאת להלן:

'מדינת ישראל מרכינה בכאב וביגון לנוכח מעשה הרצח הנתעב אתמול על אדמת מצרים. אבלן של משפחות הנרצחים הוא אבלה של האומה כולה.

אין אומה אשר סבלה ועודנה נתונה למעשי טרור נפשעים כמדינת ישראל, טרור אשר החל עם תחילת ההתיישבות בארץ ישראל והמלווה אותנו בצל כבד עד עצם היום הזה ומהווה המשך לרדיפת היהודים במשך הדורות. הפשע אתמול בכביש איסמעיליה-קהיר הזכיר לנו פעם נוספת מהו אופיו של האויב עמו אנו מתמודדים, אויב אשר אינו בוחל בשום דרך ובשום אמצעי - ולו גם הרצחני ביותר - להשגת מטרותיו.

מיום הקמתה שואפת ופועלת מדינת ישראל למען השלום הנכסף ולא חדלנו מלחפש כל נתיב ודרך להשגתו. גם היום כאשר ראשינו מורכנים באבל, כאשר מתינו מוטלים לפנינו לא נחדל להאבק על בטחוננו ועל תקוותנו לשלום. מעשה הטרור הנפשע תוכנן ע"י אותם גורמים השונאים את ישראל ומתעבים את השלום כאחד. עלינו להמשיך במאבקנו נגדם וכנגד כל מי שמעז לפגוע בישראלים באשר הם ישראלים. ובה בעת, נמשיך גם בחתירתנו לשלום הנכסף.

אני מקווה שממשלת מצרים תצליח במאמציה ללכוד את הפושעים ולהביאם לדין. בשמי ובשם העם כולו אני מביע את רגשי השתתפותנו הכנים באבל משפחות הנרצחים ושולח איחולי החלמה שלמה לפצועים.

הסברה/מידע

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר, לעמ, ארבל, פרנ, מזאר, לשכתהנשיא

אל: רהמש/228

מ-: המשרד, תא: 140290, חז: 1829, דח: ס, סג: בל,

בבב

בלמס/מידי

כל הנציגויות (כולל מוסקבה)

דברי רה'ם בכנסת (13.2.90)

להלן, התייחסות רה'ם לסוגיית הפניית עולים לשטחים, במסגרת תשובותיו אמש בכנסת להצעות אי-אמון בממשלה:

'באחת מהופעותי הפומביות התייחסתי לגלי העלייה המגיעים והצפויים להגיע מברה'ם ואמרתי שבשביל העליה הגדולה אנו זקוקים למדינה גדולה, חזקה ובטוחה. לאורך כל פעילותי הציבורית מעולם לא נזקקתי ולא השתמשתי בתארים הטריטוריאליים והגיאוגרפיים, מפני שאי אפשר לשנות את הגיאוגרפיה. ישראל היא מדינה קטנה, לצערי הגדול.

יחד עם זאת, יש ממשלה בישראל, יש לה קווי יסוד שהכנסת אישרה אותם ברוב גדול ויש לממשלה יוזמה מדינית שזכתה אף היא בתמיכת הבית הזה. ועל יסוד כל אלה, וכן בהתאם להסכמי קמף דיוויד, שמדינת ישראל מחוייבת להם. מעמד הקבע של אזורי יו'ש

- 2 -

ועזה יידון במו'ם שייערך עפ'י מתכונת ובהתאם לנסיבות שתוארו במדויק בהחלטות ממשלות בישראל ובהסכמים הבינלאומיים שישראל מחוייבת להם, ואנחנו איננו שוכחים זאת.

בשום הסכם ובשום מקרה לא נאסר על יהודים לחיות בכל שטח שהוא, גם לא באזורי יו'ש ועזה. אינני מעלה על הדעת שממשלה כלשהי בישראל תסכים אי פעם לאסור על יהודים לחיות בחלק כלשהו בא'י.

באותה עת יש לציין שאין לממשלה מדיניות של הכוונת עולים דווקא לאזורי יו'ש ועזה, כשם שאין ביכולתה ואין ברצונה למנוע מעולים לבחור במגורים ביו'ש ועזה. כל עולה חופשי לבחור במקום מגוריו כרצונו. זוהי מדיניות הקליטה של הממשלה.

אין שחר, איפוא, לדברים שיוחסו לי, או לפירושים שנתנו להם, כאילו אמרתי שישראל זקוקה לשטחים בשביל העליה המתדפקת על שערי א'י, אלה שתי בעיות ושני נושאים נפרדים.

הסברה/מידע - מזא'ר 1

ססס